

Symposium w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie 26—27 września 1978 r. poświęcone misyjności Kościoła

Pod hasłem „Będziecie moimi świadkami” (Dz 1,8) odbyło się w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie na początku roku akademickiego 1978/79 Symposium Misyjne na temat *Misyjność Kościoła w naszym działaniu*. Brali w nim udział wszyscy alumni i przełożeni seminarium. Prelegentami byli biskupi i prezbiterzy Diecezji Katowickiej. Dzięki temu symposium było równocześnie czynnikiem umocnienia więzi między seminarium istniejącym i działającym eksterytorialnie poza obszarem diecezji a diecezją, która go utrzymuje i dla której ono przygotowuje duszpasterzy.

Pierwszemu dniowi symposium (26 września) patronował Ks. Biskup Ordynariusz Herbert Bednorz. On odprawił Mszę św. na rozpoczęcie symposium, wygłosił homilię oraz wykład inauguracyjny. Ważnym rozróżnieniem, które prelegent podał, było odróżnienie katolickiej misyjności od reklamy i od propagandy. Inny jest w obu przypadkach cel i inna jest metoda. Ks. Biskup ukazał Pana Jezusa jako pierwszego misjonarza w chrześcijaństwie; od Niego otrzymało ono nakaz misyjny. Prelegent wyliczył następnie te obszary życia religijnego w diecezji, w których winna dochodzić do głosu misyjność Kościoła. Odwołał się przy tym do najaktualniejszego i podstawowego dokumentu — *Evangelii nuntiandi* Pawła VI z 1975 r.

Działalność misyjna Kościoła przejawia się w głoszeniu Słowa Bożego oraz w katechizacji młodzieży przedszkolnej, szkolnej, młodzieży a przede wszystkim dorosłych. Wyrazem misyjności Kościoła Katowickiego był jego I Synod (1972—1975), który został uznany przez recenzentów jego uchwał¹ za „synod maksymalnie pastoralny”. Do obszarów misyjnych w diecezji zaliczył Ksiądz Biskup także zmaganie się o budowę nowych kościołów i jej realizację, działalność duszpasterską wśród chorych, odwiedziny rodzin. Warunkiem ducha misyjnego jest jednakże zawsze głębokie życie wewnętrzne kapłanów i Ludu Bożego. Przy tym wszystkim nie wolno zapomnieć o Duchu Świętym, który jest źródłem i motorem owej zdobywczej misyjności Kościoła w jego dziejach.

Pozostałe referaty: Ks. dr Franciszka Szulca na temat *Podstawy dogmatyczne działania misyjnego*; Ks. prałata Stanisława Chwili, *Misyjność jako typ duchowości*; Ks. wizytatora Dobromira Sieradzkiego, *Misyjność w przekazie katechetycznym*, dostarczyły rozpracowania bardziej szczegółowego programowego wykładu Księdza Biskupa Bednorza.

Programu I dnia symposium dopełnił film o misjach wyświetlony wieczorem w wypełnionej do ostatniego miejsca auli seminaryjnej.

Drugiemu dniowi symposium (27. 09) patronował Ks. Biskup Czesław Domin. On przewodniczył Mszy św. koncelebrowanej z księżmi przełożonymi, podzielił się Słowem Bożym oraz wygłosił pierwszy tego dnia wykład pt. *Misyjność w posłudze sakramentalnej*. Drugim referatem był wykład Ks. proboszcza Eugeniusza Szczotoka, który w oparciu o swoją działalność w tym zakresie w Nowym Bytomiu oraz w nawiązaniu do swojego udziału w Międzynarodowym Obozie — Symposium zorganizowanym w lipcu 1978 r. przez K.A.J. (Katolicką Młodzież Robotniczą) Austrii w Klagenfurth mówił na temat *Misyjność oddziaływanie wśród młodzieży robotniczej*.

¹ Wiara — Modlitwa i Życie w Kościele Katowickim. Uchwały I Synodu Diecezji Katowickiej, Katowice—Rzym 1976, ss. XVII+304.

Podsumowania sympozjum dokonał ks. rektor dr Stefan Cichy, przedstawivszy w nim zarazem alumnom program pracy wychowawczej na rozpoczynający się rok studiów. Całość zakończono w kaplicy seminaryjnej nabożeństwem dziękczynnym.

Sympozjum 1978/79 w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym przygotował i prowadził nowy prefekt — ks. dr Piotr Dronszczyk. Pewnym minusem tego sympozjum był brak ze strony alumnów gotowości do dyskusji. Wskazywało by to na nowość tematyki i na konieczność budzenia wśród alumnów ducha misyjnego. Misyjność pozostaje więc zadaniem do wykonania, na którym całe seminarium winno się skoncentrować.

Całość materiałów zebranych w trakcie trwania sympozjum (wykłady, homilie, nabożeństwa) wzbogacona o kilka recenzji książek traktujących ten problem, została opublikowana w maszynopisie w periodyku wydawanym przez alumnów Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie — „Initium”, Rok XI, Kraków 1979, Nr 1/16, ss. 1—70.

Ks. S. Pisarek

Inauguracja

Odbyła się, jak zwykle, w wolny od wykładów, pierwszy czwartek października — dnia 5 X 1978 r. Program uroczystości rozpoczęcia nowego roku studiów wypełniła:

1) Msza św. koncebrowana pod przewodnictwem oraz z homilią Księdza Biskupa Ordynariusza dr Herberta Bednorza; koncebrowali — nowy rektor seminarium ks. dr Stefan Cichy, członkowie Zarządu seminaryjnego a także przedstawiciele profesorów wykładających w uczelni.

2) Druga część uroczystości w auli seminaryjnej; ramy tej części tworzyło wezwanie do radości — „Gaude, Mater Polonia” chóru na początku oraz „Gaudemus igitur” na końcu śpiewane przez wszystkich. Nowy rok akademicki 1978/79 otworzył Ks. Biskup dr Herbert Bednorz. W słowie wstępnym podzielił się z zebranymi wiadomością uzyskaną w Warszawie w czasie wizyty u pana ministra Kąkola, że nakład naszego diecezjalnego tygodnika religijnego „Gościa Niedzielnego” będzie zwiększony do 100 tysięcy egzemplarzy tygodniowo oraz że nasi alumni nie będą także w tym roku zaciągani do służby wojskowej.

Przez wykład inauguracyjny zaprezentował się społeczności Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie nowy doktor filozofii, absolwent naszego seminarium a obecnie także Uniwersytetu Wiedeńskiego — ks. dr Mieczysław Bombik. W wykładzie na temat *Kilka uwag o definicji* aktualny wykładowca logiki, teorii poznania oraz metodologii w naszym seminarium podzielił się z zebranymi w auli słuchaczami częścią dorobku swojej pracy doktorskiej napisanej w Instytucie Logistyki na Wydziale Filozofii Uniwersytetu Wiedeńskiego pod kierunkiem profesora Kurta Christiana. Pierwszy po wielu latach wykład inauguracyjny z zakresu filozofii podkreślił jej wagę jako bazy dla teologii w wykładach seminaryjnych.

Liczba immatrykulowanych na I rok studiów alumnów wynosiła 46.

(St. P.)